

[Tvedorp.]

handlet i almindelighed, at man kan give sig til at skære ned f. eks. på disse områder.

Man henstiller altså indirekte fra udvalget til den højtærede minister, at politimesteren får bopæl i Præstø. Det må vist under alle omstændigheder være forkert. Store-Heddinge politikreds, som har et indbyggerantal på 20 000, skal altså ikke have politimester, medens Præstø med 12 000 indbyggere skal have politimester. I Store-Heddinge har man dog opretholdt arresten og fornylig ofret 100 000 kr. på at modernisere arrestforholdene, medens Præstø ingen arrest har. Det eneste, der kan siges til fordel for, at politimesteren skal bo i Præstø, må vist være det, som det ærede medlem hr. Vagn Bro antydede, at man ikke kunne tage både dommer og politimester fra Præstø. Det er selvfølgelig umådelig venligt sagt af det ærede medlem hr. Vagn Bro, og denne venlighed er måske også kommet til udtryk fra andre sider i udvalget. Jeg kan blot ikke se, hvad denne venlighed har med sagen eller med saglighed at gøre, og det saglige er dog i det lange løb vigtigere, end at man viser venlighed overfor den ene eller den anden lille by.

Jeg må derfor mene, at den foreslåede sammenlægning af Store-Heddinge og Præstø politikredse er forfejlet, således som den er foreslået, og jeg må meget henstille til udvalget at tage denne sag alvorligt op igen mellem anden og tredje behandling og høre, hvad man udefra siger om disse ting, som man formentlig ikke har gjort så forfærdelig meget for at lytte til foreløbig, og derefter forhåbentlig komme til et helt andet resultat både med hensyn til dommer- og politimesterembedet.

Anders Andersen: Jeg kunne også ønske at fremsætte et par bemærkninger. Det drejer sig om ændringsforslag nr. 7 til § 2. De bemærkninger, som den højtærede formand fremsatte for lidt siden, dækker stort set de synspunkter, som også jeg gerne vil give udtryk for. Jeg er ikke i tvivl om, at man i det udvalg, som har behandlet dette lovforslag, har forsøgt at tage de hensyn, som burde og skulle tages af rent saglige grunde. Jeg har måske mine tvivl om, hvorvidt man i tilstrækkelig udstrækning har fulgt den anden part i den sag, det her

drejer sig om, nemlig befolkningen i de respektive områder. Jeg har den opfattelse, at hvis vi går ind for at nedlægge Mariager som retskreds, vil det ganske sikkert blive svært i længden med saglig begrundelse at opretholde Terndrup som hovedsæde for det samlede retsområde, og det forekommer mig at være helt urimeligt, at man nu sammenlægger disse to retskredse på en sådan måde, at en stor del af den befolkning, som skal søge til dette retshovedsæde, vil få meget store afstande, når dette sæde bliver flyttet til Hadsund.

Jeg synes, at man under denne udvalgsbehandling ikke tilstrækkelig grundigt har undersøgt de forhold, der, om jeg så må sige, findes på åstedet. Jeg vil i den henseende også henvise til den skrivelse, som er omdelt i det høje ting, og som giver klart udtryk for, hvordan befolkningens syn på det, man her er ved at foretage, i det store og hele er. Jeg forstår så udmærket godt, at man gennem lovgivningen skal forsøge at rationalisere, hvor man ved rationalisering kan skabe noget sundt og fornuftigt, men det er i hvert fald min opfattelse, og det er der også givet udtryk for fra anden side, at denne rationalisering her ikke kan begrundes med økonomiske besparelser. Den eneste begrundelse, man har for at gennemføre en rationalisering, er, at der ligger en forholdsvis lille retskreds med 13 000—14 000 indbyggere. Det kan ikke tillades; man er nået frem til, at det mest fornuftige skal være retskredse af en størrelsesorden på 25 000—50 000. Jeg mener: lad blot det være hovedsynspunktet, men det bør ikke gælde generelt. Det bør være sådan med lovgivningen også på dette område, at befolkningen har krav på et rimeligt og retfærdigt hensyn.

Jeg vil også gerne støtte de tanker og den tale, der har været fremme om, at det er meget uheldigt for en lille købstad, når man flytter offentlige institutioner derfra. Det er ikke så underligt, at et sådant lovforslag giver genlyd på de områder, hvor befolkningen berøres deraf.

Jeg tror, det ville være både rimeligt og fornuftigt, hvis hele dette spørgsmål, inden det kommer til afgørelse her i det høje ting, blev taget op til mere grundig behandling, måske også således, at befolkningen endnu en gang fik lejlighed til at gøre sine